

Títol: Un nou experiment sobre la disjunció negativa

Autor: David Delgado Oliveros; Direcció: Dra. Anna Gavarró Algueró i Dra. Elena Pagliarini.

Afiliació: Universitat Autònoma de Barcelona

Correu electrònic: daviddelgado.29@gmail.com

Aquest estudi duu a terme una modificació de l'experiment dissenyat per Goro & Akiba (2004a, 2004b), feta per la Dra. Anna Gavarró. L'objectiu inicial era saber si es podien extreure dades sobre la interpretació de les oracions disjuntives amb negació de nens en les franges d'edat de 2 a 3 anys, i de 3 a 4 anys per primer cop. També es buscava, consegüentment, ratificar de nou el Principi del Subconjunt Semàntic (SSP), de Crain et al. (1994) amb dades en català. La metodologia emprada consisteix en una Tasca de Judici de Condicions de Veritat (TJCV), que es presenta als nens mitjançant uns personatges de lego. Aquests personatges han d'agafar una, dues o cap de les dues fruites que hi ha sota una manta, de manera que els infants poden veure-hi les siluetes, però no poden discernir-ne quina de les dues fruites s'han emportat. Un cop establert i presentat l'escenari, es gira el subjecte i es modifiquen les fruites; llavors es fa o bé la pregunta experimental (1), o bé una pregunta de control (2). Si responen negativament, el subjecte ha de justificar el perquè. Degut als resultats inesperats tant en nens com en adults, es va suggerir un canvi de protocol en el qual es canviava de verb (substituint "agafar" per "deixar-se"), però requeria un esforç computacional més gran i es va optar per retornar al protocol anterior amb el verb inicial (l'actuació era notablement més lenta i es fallaven algunes de les preguntes de control). Inicialment, els grups pretenien ser de 15 infants com a mínim, però finalment han estat 7 nens catalanoparlants de 3 a 4 anys amb el primer protocol i 4 nens de 2 a 3 anys amb el segon protocol. Simultàniament, el grup de control adult va estar conformat per 20 subjectes de 18 a 71 anys, tots amb el primer protocol. En quant als resultats, amb els nens es confirma l'SSP de Crain, però els resultats amb adults proporcionen dades noves en relació a la distinció paramètrica entre llengües amb disjunció com a Ítem de Polaritat Positiva (-/+PPI), perquè es donaven tres patrons de resposta diferents. Els resultats d'aquest estudi estan en sintonia amb la hipòtesi de Lungu et al. (2020), segons la qual no existeixen llengües -/+PPI per se, sinó que els adults poden accedir a ambdues interpretacions de la negació disjuntiva (amb abast ampli o estret) en un context que desfàci l'ambigüitat. El present estudi demostra que els adults poden accedir a les dues interpretacions, fins i tot amb una TJCV.

(1) La mare no ha agafat la poma o la taronja.

(2) L'ós no ha agafat res / (2') L'ós ho ha agafat tot.

REFERÈNCIES

- Crain, S., Ni, W., & Conway, L. (1994). Learning, parsing and modularity. In C. Clifton, L. Frazer & K. Rayner (Eds.), *Perspectives on sentence processing*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Goro, T., & Akiba, S. (2004a). Japanese Disjunction and the Acquisition of Positive Polarity. A I. Y. Otsu (Ed.), *Proceeding of the 5th Tokyo Conference on Psycholinguistics* (p. 137-162). Tòquio: Hituzi Shobo.
- Goro, T., & Akiba, S. (2004b). The acquisition of disjunction and positive polarity in Japanese. *In Proceedings of the 23rd West Coast Conference on Formal Linguistics* (p. 251-264). Somerville: Cascadilla Press.
- Lungu, O., Fălăuș, A., & Panzeri, F. (2020). Disjunction in negative contexts: a cross-linguistic experimental study. Manuscrit.